

*N:o 11.*

*Af Herr Sigge Ljunggren: Angående underdånig skrifvelse med anhållan om ändring af § 9 mom. 2 af Kongl. Förordningen den 20 Juli 1861 angående mantals- och skattskrifningarnes förrättande.*

Då § 3 mom. 1 af gällande förordning angående mantals- och skattskrifningarnes förrättande, vid tvister om en persons rätta mantalsskrifningsort, visat sig erhålla en, efter min uppfattning, oriktig tydning, har jag önskat derå fästa Riksdagens uppmärksamhet, på det ett nödigt förtydligande måtte kunna erhållas.

Det har nemligen visat sig, att en person, hvilken vid mantalsskrifning med den kommun, inom hvilken han under det löpande året varit bosatt, i öfverensstämmelse med § 8 mom. 7 af här i fråga varande förordning uteslutits ur denna kommuns längder för det kommande året till följd af i laga tid anmäld tillämnad inflyttning i en annan kommun, — att denna person någon gång försummat att i vederbörlig ordning och tid anmäla sig till mantalsskrifning i denna senare kommun, och sålunda för det ifrågavarande året icke kunnat någonstädes varda skriven. Vid sedermera af någon anledning uppstående tvist om personens rätta mantalsskrifningsort, har förordningen erhållit den tolkning, att personen i fråga, ehuru han bevisligen under nästan hela det år, för hvilket skrifningen skulle gälla, stadigt vistats och haft sitt arbete hos en och samme arbetsgifvare inom den senare kommunen, det oaktadt förklarats rätteligen hafva tillhört den förra. Om t. ex. personen först i Januari efter mantalsskrifningarnes förrättande bevisligen förekommit i den senare kommunen, och sedermera nästan hela det året derstädes bott och arbetat, så hafva vederbörande myndigheters utslag vid tvist i saken lydt såsom ofvan är vordet antydt; och detta på det skäl, att den omtvistade personen under angifna omständigheter icke kunnat varda införd i den senare kommunens längder, enär dessa vid hans inflyttning redan voro afslutade. — Mig

synes detta vara orätt. Ty hvad som gällt om omöjligheten att få honom införd i den senare kommunens längder, det är lika gällande i afseende å den förres. Båda kommunerna äro i detta fall således fullt likställda. Till följd af tiden och sättet för verkställande af dessa skrifningar har han i sjelfva verket icke kunnat införas i någon af de i fråga varande kommunernas längder, och således icke heller någonstädes kunnat varda skrifven. På grund häraf synes mig frågan rätteligen böra granskas och bedömas endast med ledning af de, antagligen för just sådana fall, tillkomna nedan anförda ord ur § 3 mom. 1 af mantalsskrifningsförordningen, och i följd deraf endast tillses, hvarest personen i fråga under den omtvistade tiden haft sitt "bo och hemvist", och på grund deraf *bort varda* skrifven. Att detta vid här exempelvis anförda fall bort vara i den senare kommunen, det synes mig med fullkomligt logisk följdriktighet framgå af den anförda paragrafen, så vida de deri förekommande orden "eller, i följd af sitt vistande, skall anses hafva sitt bo och hemvist" skola tillmätas någon slags betydelse.

Sålunda kunde tyckes att ett förtydligande af denna paragraf vore öfverflödigt, men då det visat sig att den icke tillämpas i enlighet med dess, efter min uppfattning, riktiga betydelse, så synas mig äfven ordalagen i förordningen böra ändras så, att ingen misstyding må varda möjlig. Detta har jag trott kunna ernås genom antagande af det förslag, som jag på grund af det här ofvan anförda tager mig friheten för Riksdagen framställa, nemligen:

att Riksdagen ville genom underdånig skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhålla, det § 9 mom. 2 af Kongl. Förordningen af den 20 Juli 1861 angående mantals- och skattskrifningarnes för rättande måtte erhålla sådan förändrad lydelse,

att, om någon försummat att i enlighet med denna förordning låta mantalsskrifva sig för ett visst år, och om denna persons mantalsskrifningsort för sagde år varder tvist underkastad, han då skall, med de undantag som i § 3 af förordningen finnas upptagna, anses under det omtvistade året tillhöra eller hafva tillhört den församling, inom hvilken han under största delen af samma år bevisligen haft sitt bo och hemvist.

Om remiss af denna min motion till vederbörligt Utskott anhåller jag vördsamt.

Stockholm den 22 Januari 1877.

*Sigge Ljunggren.*